Skriflesing: Markus 10:1-16; 1 Petrus 3:15-22
Heidelbergse Kategismus: **Sondag 27**
Teks: 1 Petrus 3:21, Markus 10:15-16
Sing- SAMESANG: Ps 34:6
TYDENS EREDIENS: Ps 147:5; Ps 105:5,21; Ps.128:3;

In Sondag 27, broeder en suster, moet ons klein kindertjies voor ons sien, waarlik hulle is nog klein, maar die geveg oor hulle is nie klein nie. Dit is en was nog altyd ’n groot geveg of klein kindertjies gedoop mag word of nie! As ons praat van ’n geveg dan moet ons in Sondag 27 eintlik van twee gevegte praat. Twee verkeerde sieninge wat bestry moet word. Albei hierdie verkeerde siening was al in die reformasie van die 16de eeu, ja Calvyn en Luther, Ursinus en Olevianus (opstellers van die Kategismus) het teen die dwaalleer van die Roomse kerk moes stry, maar terselfdertyd was die stryd ook teen die Wederdopers (hulle wat die leer van die kinderdoop verwerp!) net so fel.

Die Roomse kerk is van oortuiging dat die oomblik wanneer die woorde van EK DOOP JOU IN DIE NAAM VAN DIE VADER EN DIE SEUN EN DIE HEILIGE GEES uitgespreek word- op daardie oomblik verander die doopwater in water wat werklik die sondes afwas. Daarom is die Roomse ook van oortuiging dat as ’n kindjie ongedoop sterwe dat hy/sy nie waarlik gered kan wees nie. Sulke kindertjies verkeer in ’n soort van ’n tussentoestand, wat maak dat hulle nie die hemele kan inkom nie. Hierdie beskouing van die Roomse kerk wil te kenne gee dat die doop sonder die geloof alreeds sondes kan afwas. Solank net die water in God se Naam bedien word dan gebeur verder alles outomaties. Die noodsaak van die geloof word geheel en al uitgeskakel. Terwyl ons weet dat dit eintlik juis oor die geloof gaan. Ons kan die geloof nie uitskakel nie, nog minder mag ons die werk van die Heilige Gees uitskakel, soos wat die uiteinde van die Roomse kerk se opvatting dan ook is.

***

Rome oorskat geheel en al die betekenis van die doop asof die doopwater opsigself in staat is tot die afwas van die sondes, maar nou aan die ander kant het die Anabaptiste (Wederdopers) geen sin en waarde wat aan die kinderdoop geheg kan word nie. Hulle onderskat weer heeltemal van die ander kant dit wat ons glo die doop vir kindertjies beteken. Vir hulle mag die doop eers bedien word as jy in jou geloof reeds volwasse is en as jy hierdie geloof kan bely dan éérs kan jy gedoop word.

Dit laat ons besef, broeder en suster, nie die Roomse nie, ook nie die Anabaptiste het net ’n verkeerde beskouing oor die doop nie, maar die probleem begin eintlik met ’n verkeerde beskouing oor die kerk.

Die kerk van God, die gemeente van God is ’n gedoopte gemeente. Dit moet ons vanuit die staanspoor besef. Wanneer ons die vorige Sondag terugroep dan het ons bely toe Christus gesê het- DIT IS VOLBRING, dan is Hy ten volle onderdompel aan die kruis ook in wat sy doop was. In alles wat Christus moes deurgaan is soos ’n doop wat Hy moes deurgaan. Deur die doop in sy dood is ons gedoop. En nou staan ons by Sondag 27 en ’n kindjie word in die midde van God se gemeente gedoop, maar dit gaan nie maar net om die doop van daardie kindjie nie. Die kindjie is nie maar ’n individu wat alleen hierdie wêreld ingekom en wat in niks deel het nie, en wat homself/haarself nou eers in hierdie vereniging (hierdie besigheid) wat hulle kerk noem moet kan bewys nie.

Die kerk is nie organisatories ’n vereniging waarin ons oor die besigheid van die doop handel nie, maar die kerk is alles behalwe organisatories ’n besigheid, nee die kerk is organies volk van God. Dit is soos ’n wingerd waarvan die lote uit die stam (uit Christus) groei en wat daar nog klein lote is, maar die grotes wat moet vrug dra is ook reeds daar. Deel van die groot lote is nie net om druiwe voort te bring, maar om ook die lote wat weer daaruit groei in groei tot nog meer lote en meer vrug te dien. Dit maak die kerk ’n gemeenskap, (DIEN –GEMEENSKAP) en is ons saam, groot en klein gemeenskap van God, volk van God, in Christus waarvan Hy ons sy eiendom gemaak het, selfs nog voor ons gebore is. In Hom reeds uitverkies. Wie die kinderdoop verwerp, verwerp in wese die troos van die uitverkiesing! Dit gaan in die doop reeds om die troos van God se verkiesende genade.

Om in die gemeente van God gedoop te word is om te deel in ’n volle gemeente wat reeds gedoop is. Dit wat reeds gebeur, ’n gemeente wat reeds gedoop is, dit maak ons ’n gedoopte gemeente, broeder en suster, daarin lê die diepe betekenis van elke kindjie wat dan nou ook in so ’n gemeente gedoop word. Om te deel in wat die ander reeds in

Christus is! Om V/A 73 hier ons eie te maak is om te besef die hele gemeente moet die bad van die wedergeboorte, dit waarin ons onderdompel moet word voor ons werklik die afwassing van die sondes kan bely is waaroor dit gaan.

Daardie verlamde man daar by die barmhartigheidshuis- Bethesda- ons lees in Joh.5 hy het al 38 jaar lank daar gelê. Al beteken Bethesda bad en huis van barmhartigheid is dit vir hierdie man ’n totaal ander bad, ja dit is vir hom al vir baie lank ’n huis alles behalwe van barmhartigheid, want niemand is daar om hom eerste die water in te help as die engel die water gedraai het nie. Die betekenis van daardie wonderhuis het vir hom self geen betekenis nie, tot die dag wat Jesus hierdie huis sy eintlike betekenis gegee het. Jesus het die man hande en voete gegee dat Hy werklik God se barmhartigheid nie net by Bethesda nie, maar vanuit Bethesda sy hele lewe met hom kan saamdra. Vanuit jou en my doop, gee God ons sy barmhartigheid wat ons nou in heel ons lewe met ons verder moet kan saamdra. Die betekenis van die doop vir jou en my, en ook die doop van ons kinders gaan oor geweldige realiteite omdat dit in sulke geweldige groot beloftes vasgemaak is. Watter wonderlike realiteit om ’n gedoopte gemeente te wees, om in hierdie Bethesda, hierdie huis van God se barmhartigheid saamgebind te wees, midde-in ’n harde, ongenaakbare, onbarmhartige wêreld wat alles behalwe aan ons en ons kinders enige barmhartigheid sal wil bewys.

Om hierdie dinge te verstaan, soos ons dit uit die Kategismus hoor, is alleen moontlik as ons die verbond van God verstaan. Ook wanneer die doop die bad van die wedergeboorte genoem word, dan word daar oor die doop eintlik iets groot geopenbaar. In hierdie bad, dit wat God se beloftes laat saamvloei, vloei alreeds die baie duidelike teken van Christus se bloed. En in die bad van die wedergeboorte word ons geleer, al kan ’n klein kindjie dit nie verstaan nie, dat die bloed en die Gees van Christus is ons in alles vóór!

In die teken van water voor ons is die bloed en die Gees van Christus in staat om ons sondes so weg te neem so seker as wat water die vuilheid van die liggaam kan wegneem. ’n Kindjie hoef nie die werking van water te verstaan, voordat die werking van water vir hom/haar ’n werklikheid sal wees nie. ’n Babatjie wat sy eerste bad kry deel al in die

volle werking van water al verstaan hy/sy daar nog niks van nie. Dit is wat die verbond in wese belowe om te deel in wat jy jouself nie by kon indeel nie.

Die water by die doop is nie net ’n SO SEKER-teken nie, dit is méér as dit! Dit is ook ’n seël, wat eintlik ’n waarborg is, ja ’n VERSEKERING dat ons werklik geestelik van ons sondes kan skoon kom, en dat ons werklik geestelik van ons sondes gewas is, as wat ons liggaam uitwendig met water gewas word.

Om in die verbond van genade te behoort, is om deelagtig te word van dit wat ek alles behalwe myself by kon indeel. Nie eers die sterkste, slimste en grootste mens kan hom/haar self outomaties indeel en laat deel in die liggaam van Christus nie. Om deur die doop in die dood van Christus begrawe te word, dit waarsonder die wedergeboorte nie kan plaasvind nie, is om te weet kindertjies kan net soveel deel aan die liggaam van Christus verkry as wat groot mense reeds hulle deel ontvang het. Christus maak dit Self baie duidelik in wanneer Hy na kindertjies gaan, van hoe Hy aan hulle wil behoort, want hulle behoort aan Hom! Art. 34 van die Nederlandse Geloofsbelydenis maak dit vir ons baie duidelik dat Christus het sy bloed nie minder vir kinders vergiet as vir volwassenes nie, en daarom kan daar ook nie afgelei word dat vir kindertjies om in die bloed van Christus van hulle sondes gereinig te word, dit wat die doop tog beteken, dat dit vir hulle nou minder moontlik sou wees. Uit die krag van die genadeverbond behoort kindertjies net soveel as die volwassenes tot die verbond. Daar is geen krag uit onsself, groot of klein waarmee ek myself by die verbond kan inlyf nie. Alles, maar alles is net God se genade, daarom die naam GENADEVERBOND.

Die Here het nog altyd kinders in sy verbond betrek. Die verbond van Abraham af bevestig dit van kind tot kind. Hierdie genadeverbond is terselfdertyd ’n ewige verbond. Die doop van ons kindertjies wat eintlik net kon plaasvind omdat daar ’n besnydenis in die Ou Testament was. Die doop kom in die plek van die besnydenis, want lees ons so duidelik van die verband tussen verbond en besnydenis in Genesis 17. Daardie litteken aan die geslagsdeel van ’n seuntjie, die mees kwesbare plek, waar die voorhuid afgesny is, is dit met ’n skerp mes gedoen. Dadelik by die uitvoer hiervan het bloed gevloei. Die

mes wat so kwesbaar op die kindjie insny is ’n baie duidelike teken dat die kindjie uit homself nie verdien om te lewe nie. Ons is in sonde ontvang en gebore. Ons verdien nie om by die verbond ingelyf te word nie, so seker soos wat daardie deeltjie van die seuntjie van hom losgesny en weggegooi word, so verdien ons om eintlik weggegooi te word.

Maar in die bloed wat daar vloei straal daar al uit die bloed wat die verlossing in Christus afstraal. Die bloed van Christus wat die volle prys sou betaal waarvan elke besnydenis maar net ’n teken van was dat daar met bloed betaal sal moet word. Terselfdertyd was die besnydenis ’n merkteken, ja ’n litteken wat die seun en die man en in sy geslagte elke man met sy vrou elke dag sou herinner dat dit wat in my vlees gebeur het dat God met hierdie sakrament van die besnydenis baie groot erns maak. Die geskiedenis waar Moses se seuns aanvanklik onbesnede was, wys hoe ernstig is God oor hierdie teken en seël dat Moses daardie nag met sy lewe sou betaal as sy seuns nie dadelik besny sou word nie. God wou vir Moses doodmaak leer ons uit die Skrif. Die Here weet baie goed dat hoe kan Moses binnekort die tweede sakrament, die Pasga met hom instel, maar Moses is self die man wat die eerste sakrament verwaarloos. God is oor sy sakramente, oor sy instellinge nog altyd baie ernstig gewees.

Ons moet natuurlik nou nog die kloutjie by die oor bring van hoe die besnydenis die doop van kinders kon word! Nêrens staan daar pertinent in die Nuwe Testament dat kindertjies gedoop moet word nie, en tog is dit so duidelik dat sakramente sal nie verval nie. Dit sal ’n gelowige weet waar dit gaan om die tekens van God se beloftes en genade dit nie sal verval nie, die Here sal dit net nog ryker en voller maak. Dit is presies wat die doop in die plek van die besnydenis doen. Kolossense 2 beskryf die heerlikheid van Christus en in hierdie heerlikheid word daar ’n onmiddellike en ’n mildelike verband tussen die besnydenis en die doop gelê. Die doop word dan die besnydenis in Christus genoem, want word ons nou, soos dikwels genoem, in die doop met Christus begrawe, en daarom is die besnydenis wat werklik in Christus gebeur dit wat nie met mensehande gedoen kan word nie, nl. die besnydenis van die hart. Van hierdie besnydenis van die hart is die doop met water ’n teken en seël van God se beloftes…dit wat word die bad van die wedergeboorte.

Hoe verskriklik as ons hierdie dinge so voor die Here bely om die wederdopers oor die kinderdoop te hoor praat as maar sommer ’n hondedoop. Bedoelende as ’n hond uit die water kom dan begin hy dadelik die water van sy lyf af te skud om dan weer verder te gaan. So sê hulle gebeur ook met die kinderdoop. Dit is maar net ’n uitwendige handeling. Hulle glo nie dat die doop van kindertjies met geloof kan geskied wat hierdie belofte dan in die doop ten volle kan aanneem nie. Die wederdopers wil eenvoudig hulleself leer omdat kindertjies nog nie werklik kan glo nie, daarom mag hulle nie gedoop word nie. Die leer en die versekering wat die Here ons rondom sy Beloftewoord gee wil hulle nie insien nie, hulle wil nie verstaan dat kinders is net so deel van God se gemeente soos volwassenes, nog minder dat ’n gemeente ’n gedoopte gemeente moet wees nie. Hulle kyk individualisties net van mens tot mens, want die gebrekkige verbondsbeskouing maak dat daar na die kerk as verbondsgemeenskap net so gebrekkig gekyk sal word.

Watter voorreg het ons ontvang om die betekenis van die doophandeling nie te oorskat soos die Roomse kerk nie, maar om ook nie die doop van kindertjies te onderskat soos die dwaling van die Wederdopers nie, maar laat ons dit wat die NGB in Art.34 sê mooi en duidelik ons eie maak- …**dat die Here in die plek van die besnydenis die sakrament van die doop verorden het, waardeur ons in die Kerk van God ontvang word en van alle ander volke en vreemde godsdienste afgesonder word om geheel en al sy eiendom te wees en sy merk en vaandel te dra; en dit is vir ons ’n getuienis dat Hy tot in ewigheid ons God sal wees en ons genadige Vader…**God het nog altyd by die doop, oor die doop en in die doop gespreek. By die doop staan dit voorop dat die Naam van God oor die een wat gedoop word uitgespreek word. Soos die hele volk in die Ou Testament in Moses gedoop is. Dit staan dat die volk is in Moses, in die wolk en in die see gedoop. Nou gebeur dit in Christus. Hy die Koning wat nie sonder onderdane sal wees nie, en juis is die kinders deel van wat die onderdane sal wees.

Hoe het Christus juis die kindertjies na Hom toe laat kom, daardie oomblikke wanneer grootmense gedink het hulle is met al te groot en belangrike gesprekke besig dan moet die kinders tog nie naby kom nie. Op ’n dag het van Jesus se dissipels met Hom oor ’n

baie ernstige onderwerp wou praat, nl. oor die egskeiding. Hulle vra of egskeiding enigsins mag plaasvind en wel dan op watter gronde. ’n Gesprek waar baie mense sou sê hier moet nou nie kinders by wees nie. Tog is dit so ironies toe die grootmense die gesprek op sy mespunt wou begin plaas, toe op daardie moment kom daar skielik kindertjies daar wat die ouers wou hê dat Jesus hulle kindertjies moet aanraak.

Hoekom, is dit maar toevalling?! Nee, broeder en suster. Die dissipels vind dit natuurlik baie steurend, want hulle het dan juis nou hierdie groot gesprek met Jesus aangehad waar die kinders nie moet by wees nie. Hulle wil dat die kinders weggestuur moet word en op ’n meer geskikte tyd moet kom. Jesus laat dit nie toe nie, want wanneer die mense dink hulle is nou te ernstig vir wat die kinders aangaan, dan wys Jesus juis wanneer Hy met die ernstigste dinge in sy lewe besig is, nl. die koninkryk van God dan moet daar na die kindertjies gekyk word. *Laat die kindertjies na My toe kom en verhinder hulle nie, want aan sulkes behoort die koninkryk van die hemele…*

Sondag 27 bring ons by die punt wat wanneer ons by die betekenis van die doop kom staan, dit geld vir ons en ons kinders en ons begin oor die doop te praat, dat ons eintlik in die doop moet inbeweeg. In die skool waar juis ons kindertjies die eerste en grootste deel van hulle lewe is, hoe belangrik tog dat juis daar in die doop inbeweeg moet word. In die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees is hulle gedoop, dit is nie maar net oor hulle uitgeroep nie, maar God bind Hom in sy Naam waar God Homself in die rykdom van sy beloftes maar ook in die strengheid van sy eise oor die kind uitstort. In die wolk, in die see, in Moses het God dit reeds gedoen, reeds was die volk in die Ou Testament so in Moses gedoop. Ons wat in Christus gedoop is, ons het die besnydenis van Christus, dit is hoe Paulus die doop noem. Laat ons die lammers van God in die verlengstukke van die verbond, in die verlengstukke van die doop, nl. in ons huise, in die kerk en in ons skole na behore laat wei, waar dit God is wat sê- hoe besonder sê God dit in die doop- LAAT MY LAMMERS WEI.

AMEN

Vrae uit Sondag 27

1. Watter groot “gevegte” moet ons in Sondag 27 in gedagte hou?
2. Wat is die Roomse kerk se opvatting?

3. Wat glo die Anabaptiste (Wederdopers) m.b.t. die doop?
4. Wat verstaan jy onder die besef dat die gemeente van God ’n *gedoopte gemeente* is en moet wees?
5. Waarom noem die Heilige Gees die doop die **bad van die wedergeboorte en die afwassing van die sondes?**
6. Watter troos gee die gebeure by Bethesda vir jou (Joh.5) as jy daarin ook die betekenis van om in Christus gedoop te wees kan raaksien?
7. Wat is die belangrikste woord as ons oor die doop begin praat? G_ _ AD_V_RB__D
8. Van waar strek hierdie verbond? Waar sal die verbond eindig?
9. Wat het byna die een nag met Moses gebeur?
10. Watter belangrike deel in die NGB handel oor die doop?
11. Watter verwysing gee die NGB oor Paulus in wat hy die doop noem?
12. Verduidelik die betekenis van die besnydenis en watter verband het die besnydenis met die doop?
13. Watter besondere plek het kinders by Christus op aarde ingeneem? Gee ’n mooi voorbeeld.
14. Is dit vir ’n skool belangrik om ook in die betekenisse van jou doop in te beweeg?

SONDAG 27

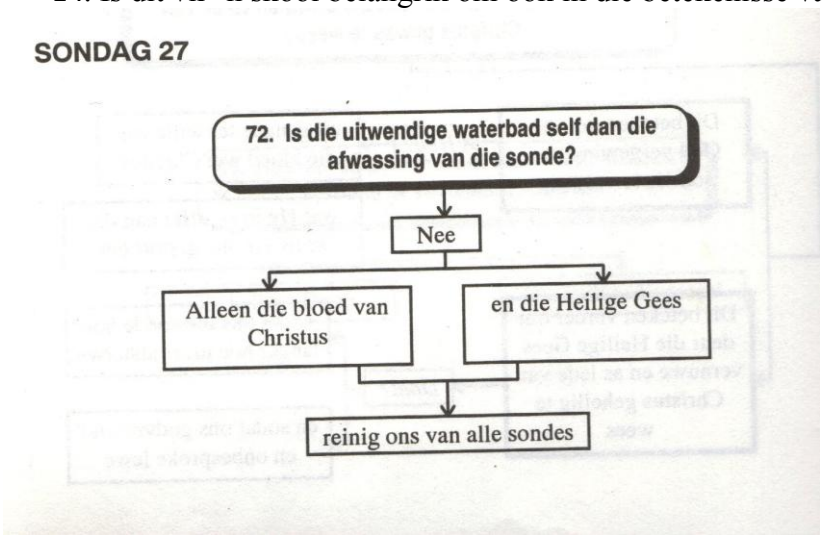

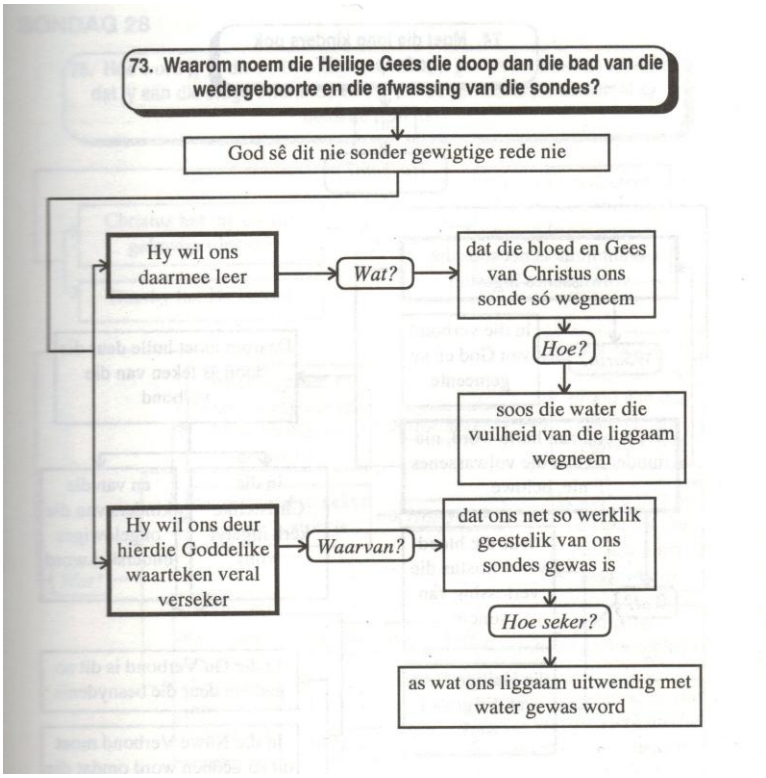
73. Waarom noem die Heilige Gees die doop dan die bad van die wedergeboorte en die afwassing van die sondes?
God sê dit nie sonder gewigtige rede nie
Hy wil ons daarmee leer
Wat?
dat die bloed en Gees van Christus ons sonde só wegneem
Hoe?
soos die water die vuilheid van die liggaam wegneem
Hy wil ons deur hierdie Goddelike waarteken veral verseker
Waarvan?
dat ons net so werklik geestelik van ons sondes gewas is
Hoe seker?
as wat ons liggaam uitwendig met water gewas word

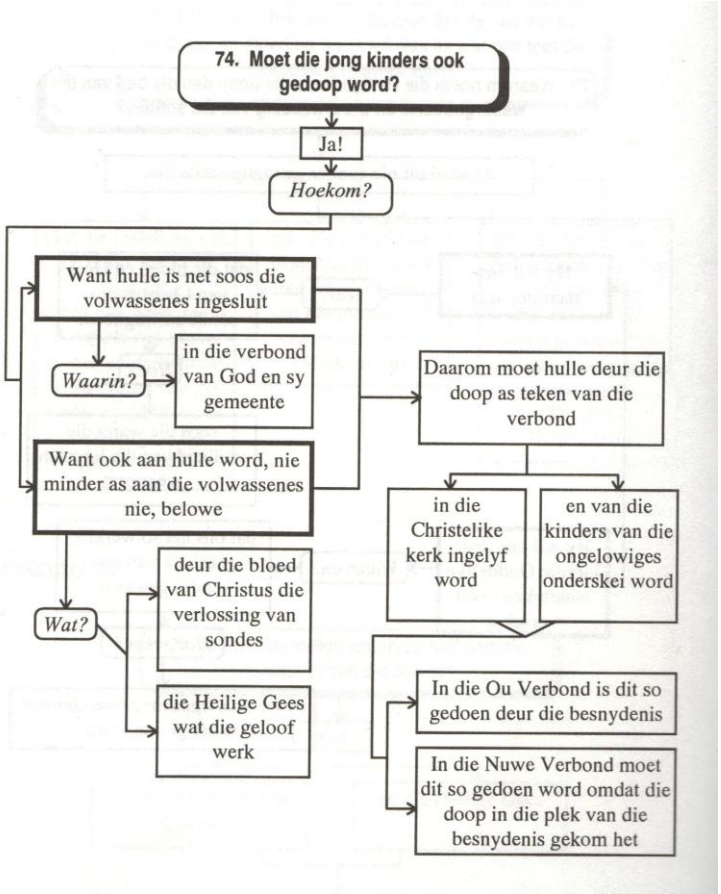
74. Moet die jong kinders ook gedoop word?
Ja!
Hoekom?
Want hulle is net soos die volwassenes ingesluit
Waarin?
in die verbond van God en sy gemeente
Want ook aan hulle word, nie minder as aan die volwassenes nie, belowe
Wat?
deur die bloed van Christus die verlossing van sondes
die Heilige Gees wat die geloof werk
Daarom moet hulle deur die doop as teken van die verbond
in die Christelike kerk ingelyf word
en van die kinders van die ongelowiges onderskei word
In die Ou Verbond is dit so gedoen deur die besnydenis
In die Nuwe Verbond moet dit so gedoen word omdat die doop in die plek van die besnydenis gekom het